

Beroep in cassatie tegen CRvB 1-9-'59 AOW 1959/5

HR 10-2-'60

DE HOGE RAAD DER NEDERLANDEN

(mrs. Smits, Boltjes, Van Rijn van Alkemade Tekenbroek, Korthals Altes)
gezien het beroepschrift in cassatie van den Raad van Arbeid te 's-Hertogenbosch tegen de uitspraak van den Centralen Raad van Beroep van 1 september 1959 betreffende de toekenning van een ouderdomspensioen ingevolge de Algemene Ouderdomswet aan A. M. L., echtgenote van J. S., wonende te R.post alia O. dat de Raad van Arbeid als middel van cassatie heeft voorgedragen:

Schending, althans verkeerde toepassing van artikel I, lid 3, van de Algemene Ouderdomswet, ter toelichting van welk middel is gesteld:

"dat de Centrale Raad van Beroep ten onrechte heeft gemeend uit de, blijkens de rechtsoverweging den uitspraak, door hem als vaststaande aangenomen feiten te kunnen en mogen besluiten, dat de gehuwde vrouw gescheiden leeft van haar echtgenoot als zij in een inrichting wordt verpleegd en dat een zodanige oorzaak van het gescheiden leven uiteraard een in feite duurzaam karakter niet behoeft uit te sluiten; dat toch de vorenbedoelde feiten, op zichzelf niet toereikend zijn om genoemde conclusie te dragen

O. dienaangaande:

dat een gehuwde vrouw moet geacht worden duurzaam gescheiden van haar echtgenoot te leven in den zin van artikel 1 derde lid, van de Algemene Ouderdomswet, indien ten aanzien van haar en haar echtgenoot de toestand is ingetreden, dat, na de door beiden of een hunner gewilde verbreking van de echtelijke samenleving, ieder afzonderlijk zijn eigen leven leidt als ware hij niet met den ander gehuwd en deze toestand door hen beiden, althans door een hunner, als bestendig is bedoeld;

dat evenzeer een gehuwde vrouw als duurzaam gescheiden van haar echtgenoot levend moet worden aangemerkt, indien de echtelijke samenleving is verbroken doordat een door geen van beide echtelieden gewilde toestand is ingetreden welke voor de voortzetting van de echtelijke samenleving een daadwerkelijk beletsel vormt, terwijl redelijkerwijze niet valt te verwachten, dat in dien toestand binnen afzienbaren tijd een wijziging zal komen, welke de mogelijkheid tot hervatting van de echtelijke samenleving zou openen;

dat de Centrale Raad van Beroep feitelijk heeft vastgesteld, dat de samenleving van de echtgenoten A. M. L. en J. S. reeds sinds 24 Augustus 1946 verbroken is en dat in de omstandigheid, welke tot de verbreking van die samenleving aanleiding gaf, te weten de geestestoestand van A. M. L., sedert dien geen wijziging ten goede is gekomen, terwijl een zodanige wijziging ook in de toekomst niet kan worden verwacht:

dat op grond van deze feiten de Centrale Raad van Beroep terecht heeft beslist, dat per 1 januari 1957 A. M. L., voornoemd, duurzaam gescheiden van haar echtgenoot, J. S., leefde in den zin van de meervermelde wetsbepaling; dat het middel mitsdien ongegrond is;

Verwerpt het beroep.